

сма съ праведны но безврѣменны вече заблѣжванія, отправены отъ тѣхъ до общинъ-тѣ и училищно-то настоятелство, дадохъ по-голѣмы крылѣ на младѣ-тѣ партіѣ и направихъ това, щото по-дѣятелны-тѣ и по-опытны-тѣ членове отъ общинъ-тѣ и отъ настоятелство-то съвѣсѣтъ истинѣхъ и напуснѣхъ ся за всякога отъ училищны-тѣ расправы; когато тѣ бѣхъ по-способны хора да държатъ работы-тѣ въ порядѣкъ, едно по вліяніе-то си друго по състояніе-то си. А и това бѣше едно отъ лошы-тѣ слѣдствія, които докарахъ тѣзи ничтожны съперничества; защото у насъ да не зематъ никакво участіе въ общы-тѣ работы по-първы-тѣ хора е равносилно съ да противудѣйствувать на усиліята на други-тѣ за всяко добро и общеполезно дѣло.

Но както и да е, додѣто Г. Бурмовъ оставаше като учителъ въ Габрово около него млада-та партія ся държеше и училищны-тѣ работы, при всички-тѣ на вѣнъ неприятны слухове, вжѣлъ въ Габрово отивахъ колко годѣ добрѣ. Ново-то настоятелство съ одобреніе-то на всички-тѣ граждане введе прѣзъ години 1859 обычай-тѣ да ходятъ въ празничны дни по визиты да берѣтъ волнѣ помощъ за училище-то, което изначало даваше единъ добъръ доходъ за училищнѣ-тѣ касѣ.

На 10-й Юнія прѣзъ тѣзи години даде си оставкѣ-тѣ учителъ Никыфоръ П. Константиновъ и на негово мѣсто ся не тури другъ учителъ.

На 1-й Юлія станѣ второ-то годишно испытаніе при Бурмова, което не бѣше наистинѣ ни толкозъ шумно ни толкозъ блистателно колкото първо-то, по причинѣ на недосѣдяваніе-то на мнозина отъ ученицы-тѣ, но пакъ заслужва да ся помяне понеже, освѣнъ дѣто не даде поводъ за новы нѣкои неустройства помогнѣ и за едно поутихваніе на раздоры-тѣ и надежды-тѣ на по-благоразумны-тѣ и доброжелателны-тѣ хора за едно сближаваніе на двѣ-тѣ партіи бѣхъ зели да ся възраждатъ, когато нечаянно почти и ненадѣйно си даде оставкѣ-тѣ и Г. Бурмовъ 3. Февр. 1860-тѣ години.

Колкото и да имаше хора неблагодарны отъ поведеніе-то на Бурмова, защото ся мысляхъ обидены, за честь на Габровчены